

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/19/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6721010367
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Mikluš
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6721010367.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Mikluš a sudcov JUDr. Martina Ľuptáka, PhD. a JUDr. Petra Kvietka na verejnom zasadnutí konanom dňa 24. marca 2022, v trestnej veci obžalovaného W. C. Y., stíhaného pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák., konajúc o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 2T/96/2021 zo dňa 08.11.2021, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného C. Y. zamieta.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 2T/96/2021 zo dňa XX.XX.XXXX bol obžalovaný W. C. Y. uznaný vinným z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. X Tr. zák., a to za skutok, ktorého sa dopustil tak, že

dňa XX. XX. XXXX v čase o XX:XX hod. ako vodič po predchádzajúcom požití alkoholických nápojov viedol motorové vozidlo zn. K. K., ev. č.: T po miestnej komunikácii v obci Y. P., pričom pri vychádzaní na cestu X/XX v XX,X km nedal prednosť v jazde v tom čase pod ceste X/XX jazdiacej jazdnej súprave v smere od K. na T. zloženú z nákladného vozidla zn. K. XF XXXFT, ev. č.: D (G. republika) a návesu zn. V., ev. č.: D (G. republika), a došlo k čelno-bočnej zrážke týchto vozidiel, kde po dopravnej nehode bol u vodiča W. C. Y., prístrojom S ev. č.: S.-XXXX dňa XX. XX. XXXX v čase o XX:XX hod. nameraná hodnota X,XX mg/l alkoholu v dychu, opakovane toho istého dňa v čase o XX:XX hod. hodnota X,XX mg/l alkoholu v dychu a dňa XX. XX. XXXX v čase o XX:XX hod. mu bolo príslušníkom M. B. prístrojom S. XXXX plus, ev. č.: S nameraná hodnota X,XX mg/l alkoholu v dychu, čím porušil ustanovenie § 4 ods. X písm. d) zákona L. rady Slovenskej republiky č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

Za toto konanie ho Okresný súd Zvolen odsúdil podľa § 289 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3, ods. 8, § 36 písm. l), Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene odložil. Podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. súd obžalovanému určil skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov. Podľa § 61 ods.1, ods. 2, ods. 3 Tr. zák. súd obžalovanému uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 5 rokov a 8 mesiacov.

Proti tomuto rozsudku ako osoba na to oprávnená v zákonom stanovenej lehote cestou svojho zvoleného obhajcu podal odvolanie obžalovaný W. C. Y..

V písomnom odôvodnení odvolania obžalovaný uviedol, že v celom konaní pred súdom bolo nesporné, že došlo k dopravnej nehode, avšak nebolo skúmané, kto jednoznačne zapríčinil túto dopravnú nehodu, aj keď je síce pravdou, že obžalovaný nedal prednosť vozidlu, ktoré išlo po hlavnej ceste, ale nebolo skúmané, či rýchlosť nákladného vozidla pred zrážkou v obci bola primeraná, a teda, či vodič

neprekročil rýchlosť. Je pravdou, že tieto okolnosti nie sú predmetom samotnej obžaloby, ale podľa názoru obhajoby majú vplyv na možné konanie súdu ohľadne konštatovania zavinenia vodiča osobného motorového vozidla.

Taktiež je nesporné, že obžalovaný bol pod vplyvom alkoholických nápojov, ktorých hodnota mu bola nameraná tesne nad hranicou trestnoprávnej zodpovednosti. Nebola však vyvrátená obrana obžalovaného ohľadom spôsobu merania hodnoty alkoholu v dychu. Hodnota alkoholu totiž bola meraná dvomi prístrojmi, kde prvé dve merania boli vykonané starším typom prístroja a posledné meranie, kde bola hladina alkoholu výrazne nízka, bolo vykonané modernejším prístrojom. V tomto smere obžalovaný poukazuje na to, že pokiaľ by bolo vykonané prvé meranie hladiny alkoholu, resp. dychová skúška o 10 minút neskôr, mohlo byť konanie obžalovaného posudzované len ako priestupok.

Obžalovaný má síce viacero záznamov pre priestupky proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, avšak treba povedať, že z akého dôvodu boli tieto priestupky spáchané, keďže on je živnostníkom v oblasti starostlivosti o les a vzhľadom na značné vzdialenosti sa musí presúvať motorovými vozidlami pomerne často, z čoho je potom zrejmé, že v jeho prípade išlo vždy o bežné priestupky a len raz, a to v roku 2016 bol Okresným súdom Levice odsúdený za rovnaký prečin k peňažnému trestu, ktorý zaplatil. Pokiaľ súd pri odsúdení obžalovaného tomuto priznal len jednu poľahčujúcu okolnosť, a to, že ofutoval trestný čin, mal mu priznať aj poľahčujúcu okolnosť, že viedol pred spáchaním trestného činu riadny život, pretože predchádzajúce odsúdenie má zahladené a pričínil sa na odstránení škodlivých následkov, a to v tom zmysle, že spolupracoval s príslušnými poisťovňami ohľadne náhrady škody.

V neposlednom rade, ak bol obžalovanému uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 5 rokov a 8 mesiacov, tak súd v podstate neodôvodnil toto svoje rozhodnutie, len odkázal na ust. § 61 ods. 1, 2, 3 Tr. zák. Obžalovanému bol hneď po skutku, to znamená dňa XX.XX.XXXX zadržaný vodičský preukaz a od tej doby už uplynula doba viac ako 1 roka, kedy následkom straty vodičského oprávnenia obžalovaný stratil aj možnosť výkonu svojho povolania. Je nesporné, že trest zákazu činnosti vo výmere 5 rokov a 8 mesiacov pre osobu, ktorá dovŕši 58 rokov je drakonicky a neprimerane prísny, pretože sa jedná o uloženie trestu zákazu činnosti u pred dôchodkovom veku obžalovaného, kde je zrejmé, že takýto trest bude trvať až do odchodu na dôchodok. Ani v jednom prípade, keď obžalovaný požil pred jazdou alkoholické nápoje, nedošlo k žiadnemu inému následku, to znamená zraneniu účastníkov premávky, jednalo sa o zhodu určitých okolností, a preto ukladanie trestu v hornej polovici trestnej sadzby je neprimerane prísne.

Z uvedeného dôvodu preto obžalovaný spolu s obhajcom navrhli, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a aby trestnú vec vrátil súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie.

Na verejnom zasadnutí, kde krajský súd konal o odvolaní obžalovaného obhajca za obžalovaného uviedol, že sa v celom rozsahu pridrižiava písomných dôvodov odvolania, obžalovaný napádal výsledky merania alkoholu v dychu, ako aj výrok o uloženom treste zákazu činnosti, je toho názoru, že prvostupňový rozsudok nie je správny a navrhol, aby tento rozsudok bol zrušený a aby vo veci buď rozhodol krajský súd sám tak, že vec postúpi na priestupok príslušnému orgánu, alebo rozhodol nejakým iným spôsobom tak, aby to bolo na prospech jeho klienta.

Krajský prokurátor na rozdiel od obhajoby uviedol, že napadnutý rozsudok je vo všetkých výrokoch správny a zákonný a navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Obžalovaný v konečnom návrhu uviedol, že súhlasí s tým, čo uviedol jeho obhajca, prijal by akýkoľvek zmiernený rozsudok, prípadne prekvalifikovanie skutku na priestupok.

Krajský súd v Banskej Bystrici potom na podklade podaného odvolania v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného C. Y. nie je dôvodné.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti potom zistil, že súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné a potrebné dôkazy na objasnenie skutkového stavu tak, aby mu umožnili spravodlivé rozhodnutie v súlade s ust. § 2 ods. 10 Tr. por. a § 2 ods. 12 Tr. por., kedy všetky dôkazy správne vyhodnotil tak jednotlivo, ako aj v ich súhrne.

V písomnom odôvodnení napadnutého rozsudku prvostupňový súd v súlade s § 168 ods. 1 Tr. por. uviedol, ktoré skutočnosti vzal za preukázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a existenciu ktorých skutočností pokladal so zreteľom na výsledky vykonaného dokazovania za vylúčené alebo pochybné. Z odôvodnenia rozsudku je jednoznačne zrejmé, ako sa okresný súd vysporiadal s obhajobou obžalovaného ohľadne výšky hladiny alkoholu v krvi a prečo tejto jeho obrane neuveril.

Krajský súd v Banskej Bystrici preto nemá pochybnosti o správnosti skutkových zistení uvedených vo výroku napadnutého rozsudku, tieto zodpovedajú výsledkom vykonaného dokazovania a aj podľa názoru odvolacieho súdu je nimi jednoznačne a nepochybne preukázané, že obžalovaný C. Y. v kritickom období sa dopustil trestnej činnosti tak, ako je to uvedené v napadnutom rozsudku.

Na tomto mieste musí krajský súd konštatovať, že samotný obžalovaný v prípravnom konaní priznal, že ráno v kritický deň vypil X až X pollitrové piva a v takomto stave potom za obedom sadol za volant a viedol vozidlo, pričom spôsobil dopravnú nehodu. Z trestného spisu je zrejmé, že k dopravnej nehode s poškodeným došlo dňa XX.XX.XXXX v čase o XX.XX hod., pričom obžalovaný až po pol hodine od tejto dopravnej nehody, teda o XX.XX hod. prvýkrát fúkal do prístroja na meranie hodnoty hladiny alkoholu v dychu, kedy mu bola nameraná hodnota 0,50 mg/l, pričom druhýkrát fúkal ten istý deň o XX.XX hod., teda po takmer XX minútach, kedy už bola hodnota X,XX mg/l. Z uvedeného je zrejmé, že hodnota alkoholu v dychu obžalovaného klesala, to znamená v čase dopravnej nehody musela byť ešte vyššia, ako tých 0,50 mg/l, a preto obrana postavená obhajcom na tom, že keby bol obžalovaný fúkol do prístroja na meranie alkoholu v dychu o 10 minút neskôr, nebol by mu nameraný tak vysoký stav a došlo by len k priestupku, nemá oporu v dôkazoch a je nepochybne, že v čase dopravnej nehody mal obžalovaný v dychu ďaleko viacej alkoholu, ako v čase, keď potom po pol hodine fúkal do prístroja. Preto krajský súd nemá pochybnosti o tom, že právne kvalifikovanie konania obžalovaného je správne a v tomto smere preto aj nevidel dôvod na to, aby akýmkoľvek spôsobom revidoval rozhodnutie okresného súdu o vine obžalovaného.

Správne potom v tomto smere postupoval aj prvostupňový súd, ak za takýchto okolností obžalovanému uložil podmienený trest odňatia slobody, keďže predchádzajúce odsúdenie v roku 2016 za obdobnú trestnú činnosť a potrestanie obžalovaného peňažným trestom zrejme nevedlo k jeho náprave.

Pokiaľ ide o skutkové zistenia, ako aj právne posúdenie konania obžalovaného, odvolací súd si tieto úvahy a závery súdu prvého stupňa v celom rozsahu osvojuje a v podrobnostiach na ne odkazuje, keďže súd podrobne a dostatočne presvedčivo na tieto závery poukázal v odôvodnení svojho prvostupňového rozsudku.

Pokiaľ ide o ukládanie trestu zákazu činnosti, v tomto smere taktiež krajský súd nevidí možnosti, aby napadnutý rozsudok prvostupňového súdu akýmkoľvek spôsobom revidoval, keďže z ust. § 61 ods. 1, 2, 3 Tr. zák. jednoznačne súdu vyplýva povinnosť v prípade, ak už bol páchatel za obdobnú trestnú činnosť v posledných 10-ich rokoch odsúdený, ukladať takémuto páchatelovi trest zákazu činnosti v hornej polovici zákonom stanovenej trestnej sadzby, tá je v tomto prípade 5 rokov a 6 mesiacov až 10 rokov. Takže trest zákazu činnosti vo výmere 5 rokov a 8 mesiacov, teda v nepatnej výške presahujúci minimálnu možnosť, ktorú zákon umožňuje ukladať, uložený okresným súdom obžalovanému je správny a zákonný.

Za takéhoto stavu preto odvolací súd nemohol v žiadnom prípade vyhovieť odvolacím námietkam obžalovaného C. Y. a potom rozhodol, že odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamieta podľa § 319 Tr. por. tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Toto uznesenie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0 .

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.